

התרנגול הקטן

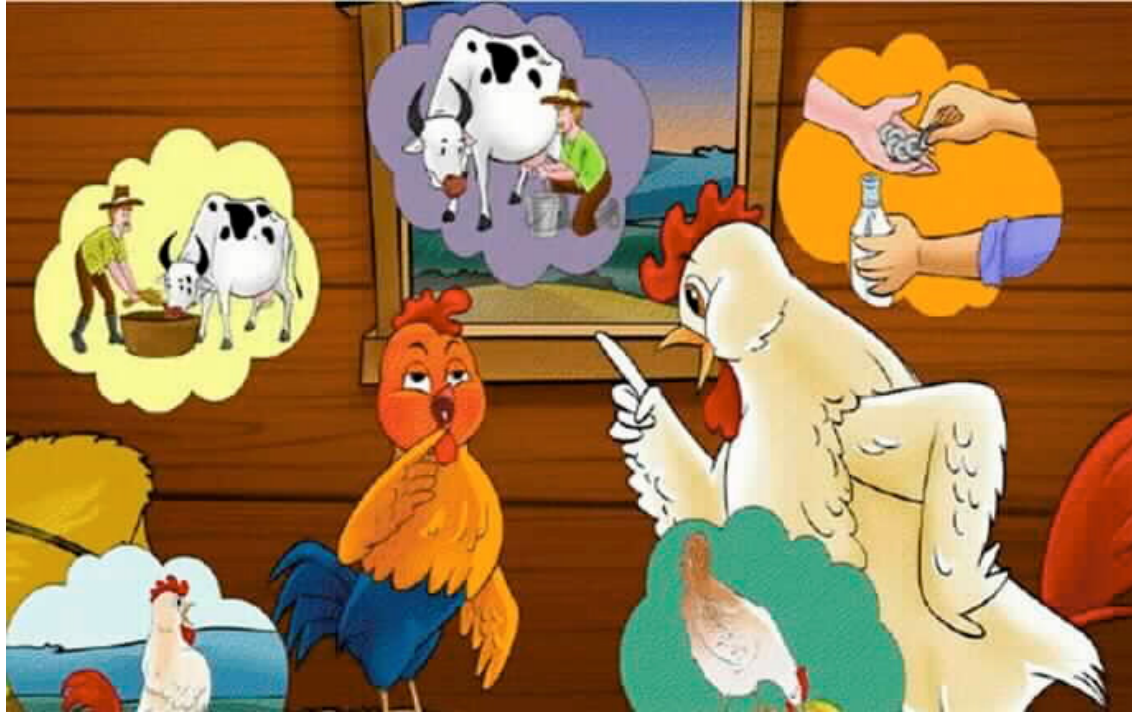

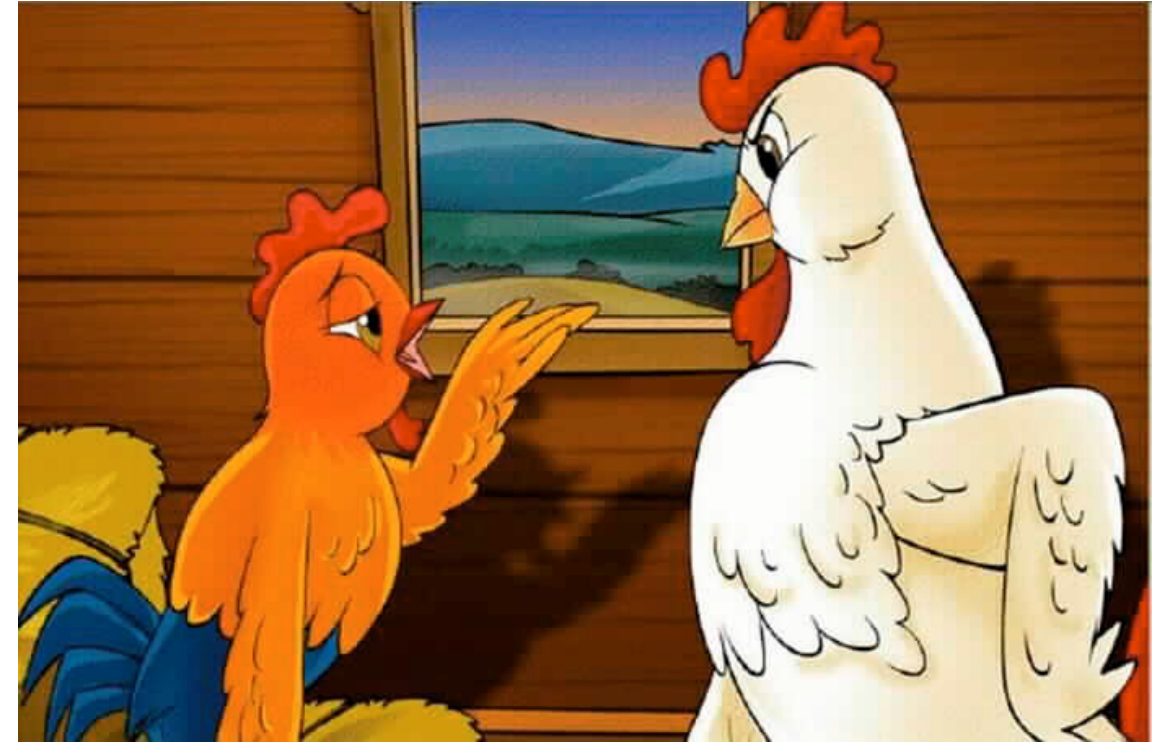
**"להתאמן במה?" פיהק רוסטר הקטן.
"בקריאת בוקר שלך. אני יוצא לשבוע ואתה חייב
להחליף אותי כל יום כשלא אהיה כאן."**

**מדי בוקר אבא תרנגול עלה על העמוד הגבוה ביותר
של גדר החווה וקרא "קיקי-רי-קי". חיות אחרות היו
מתחילות להתעורר, אך הרוסטר, התרנגול הקטן,
סתם תמיד את אוזניו ועצם את עיניו.
"לא ישנים יותר הבוקר" קרא אבא תרנגול "הגיע זמן
להתאמן!"**

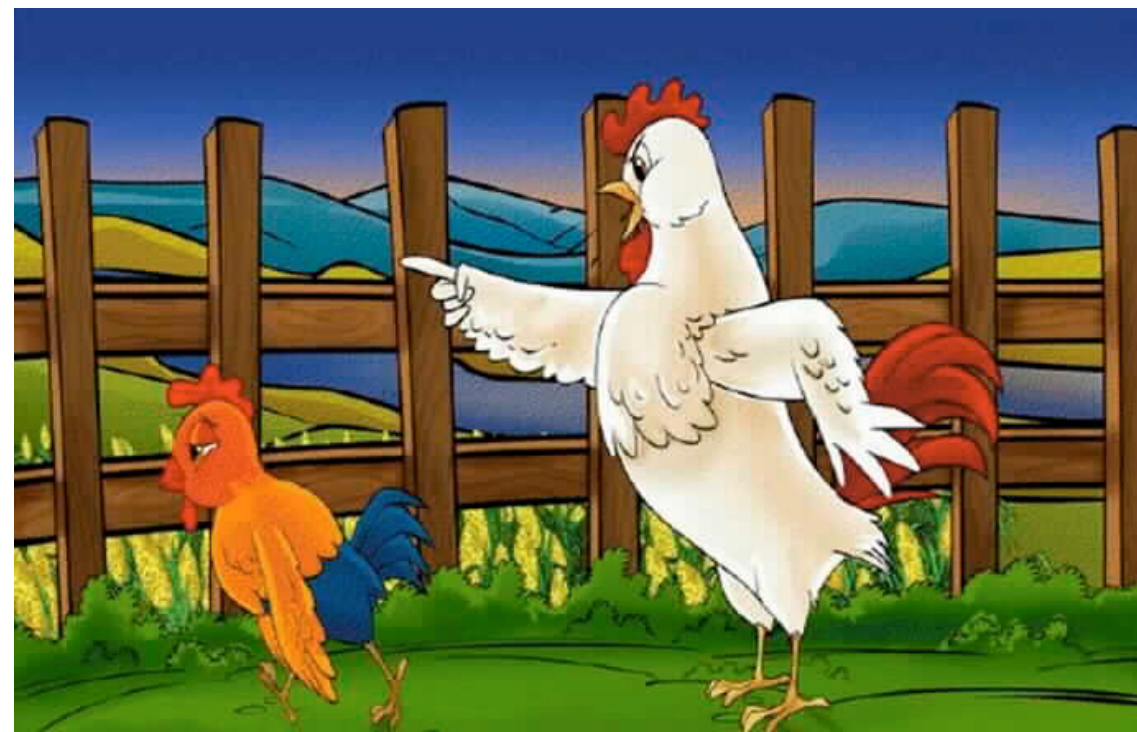
"הרי מישהו חייב" אמר אבא תרנגול "אם לא נעיר את החוואי לא יוכלו להוציא את הפרות למרעה. אם פרות לא תאכלנה לא יהיה לנו חלב. אם אין חלב לחוואי לא יהיה כסף. וזה אומר שלא נקבל גרעינים לאכול."

"אבל השמש עוד לא עלתה אפילו" התקומם רוסטר הקטן. "אני יודע. האם זה לא יפה?" ענה אבא תרנגול כשהוא מצביע על הצללים באופק. "האם אני חייב?" ילל רוסטר הקטן.

**"קיקי-רי.." רוסטר הקטן היה עייף מדי כדי לעלות על
העמוד הגבוה ביותר.**

**הבטן של רוסטר הקטן התחילה לרטון. הוא פיהק
שוב והלך אחרי אבא תרנגול חמישה צעדים שמאלה
ושני צעדים ישר עד עמודי הגדר. "עכשיו עלה
ותנסה" אמר אבא תרנגול.**

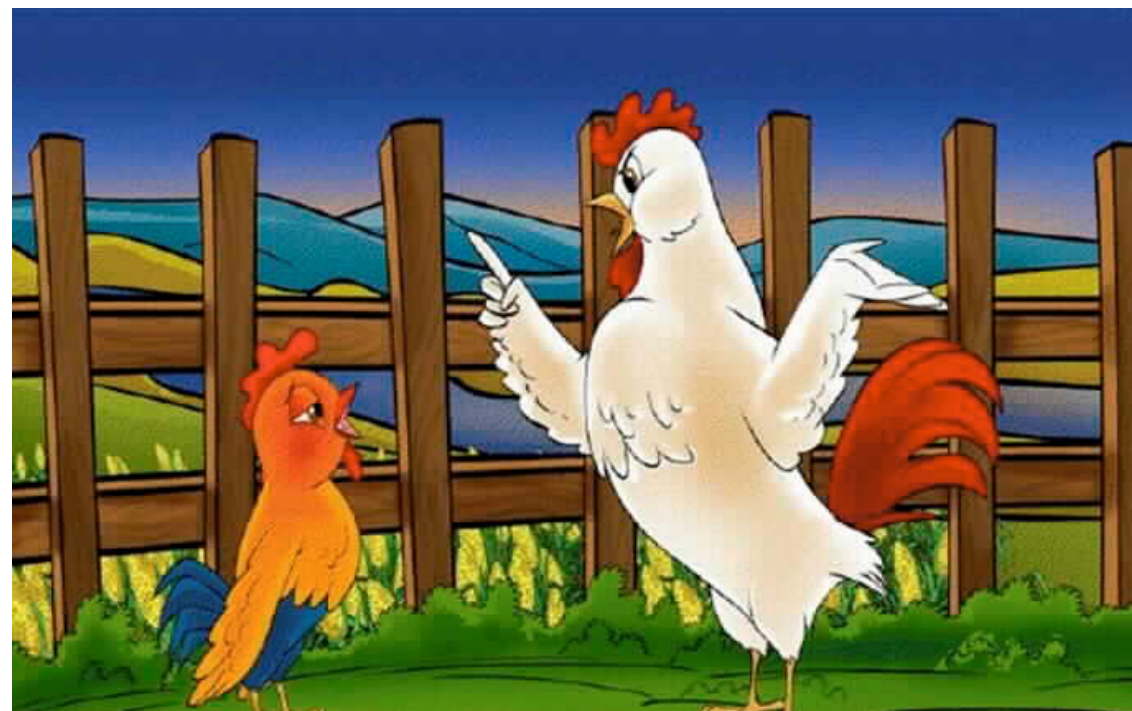
**"קיקי-רי.. אא..א.טשיי!" רוסטר הקטן התעטש
כשארבעה זרעוני של שן-הארי באו ממזרח ועוד
ארבעה ממערב ודגדגו במקורו.**

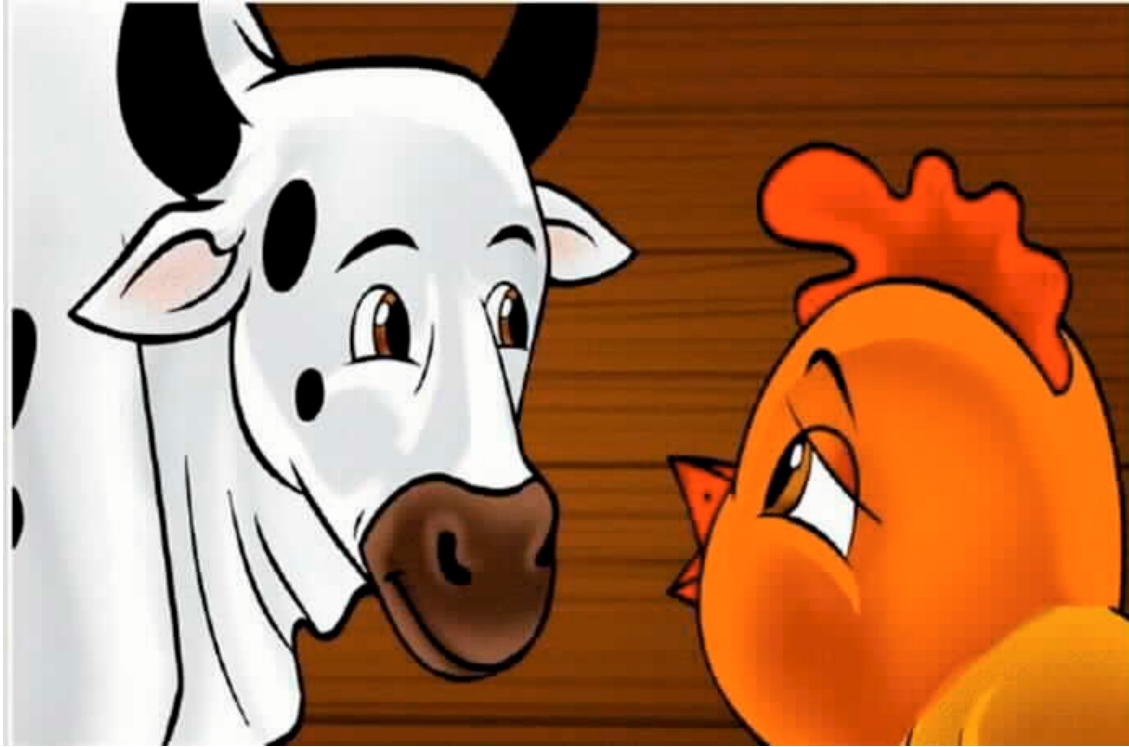
**"קיקי-רי.." רוסטר הקטן הכה בכנף בנחיל זבובונים
קטנים.**

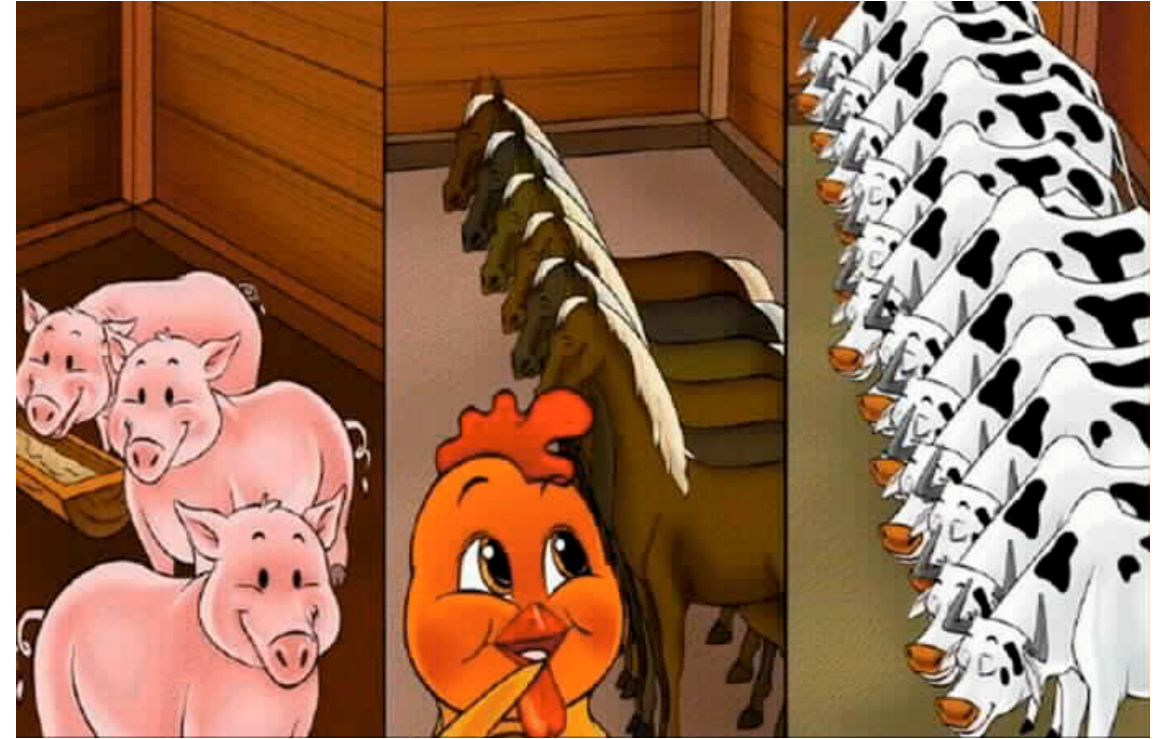
רוסטר הקטן התעודד. זה רעיון נהדר! הוא רץ מיד אל הסככה הגדולה כדי לבדוק האם מי מהחיות האחרות שבחוה תרצה להתחלף אתו. ואז הוא יוכל לישון יותר זמן, כשאבא שלו לא בבית.

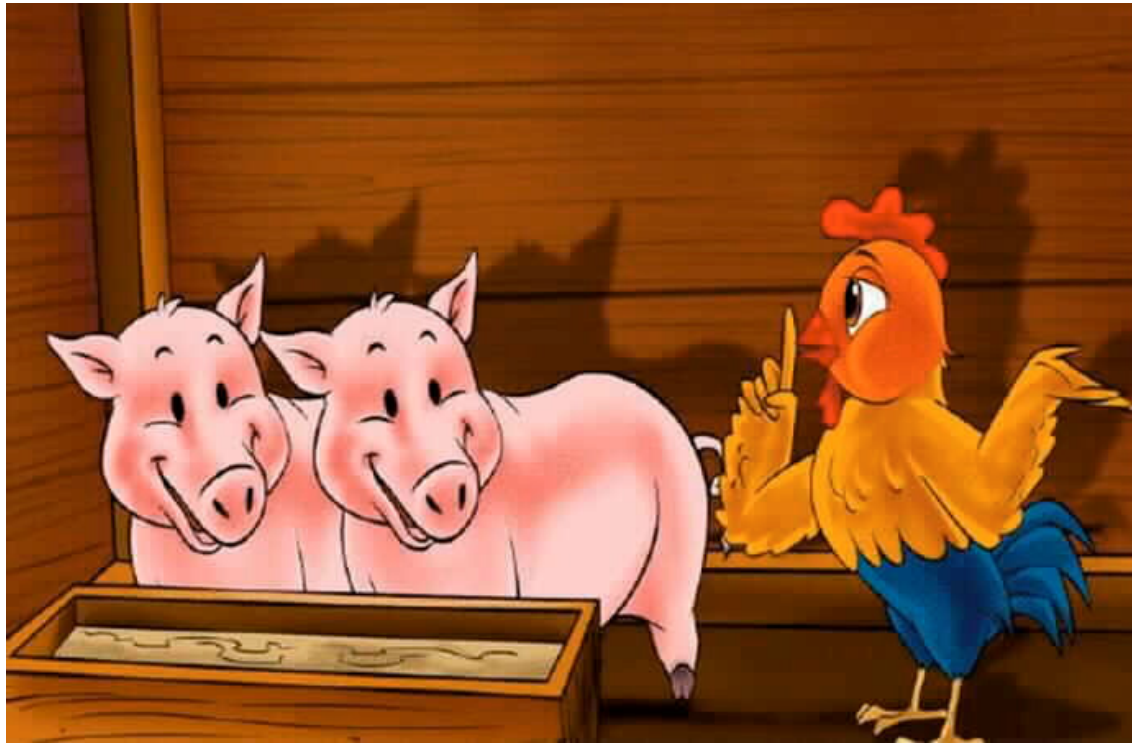
"זו עבודה קשה מדי. זה לא בסדר" התלונן רוסטר הקטן. אבא תרנגול גירד את נוצותיו האדומות והלבנות שעל ראשו ואמר "אם העבודה הזו לא מתאימה לך, תוכל תמיד להתחלף עם אחת החיות האחרות שבחוה."

**"סליחה" אמר רוסטר הקטן. "האם מישהו מוכן
להתחלף אתי בתפקיד?"
הפרה הגדולה הרימה את זנבה יותר גבוה מהחזירים
והסוסים. "אני!" היא געתה.**

**תחת הסככה הגדולה מצא רוסטר הקטן שלושה
חזירים מתגלגלים בבוע בדיר. שישה סוסים ישנו
שינה עמוקה באורווה, ותריסר פרות עמדו בשקט
בתאי הרפת שלהן. כמה נוח להם לחיות כאן, חשב.**

**הסוסים באורווה צהלו בצחוק רם. החזירים נחרו.
 "שקט" קרא רוסטר הקטן כדי להשתיק את החיות
 והתכונן להמשיך לישון.**

**רוסטר הקטן פתח במקורו את התא שלה. "עליך
 לקרוא כל בוקר לפני זריחת השמש" הסביר.
 הפרה הגדולה עזבה את הרפת ורוסטר הקטן נעמד
 במקומה.**

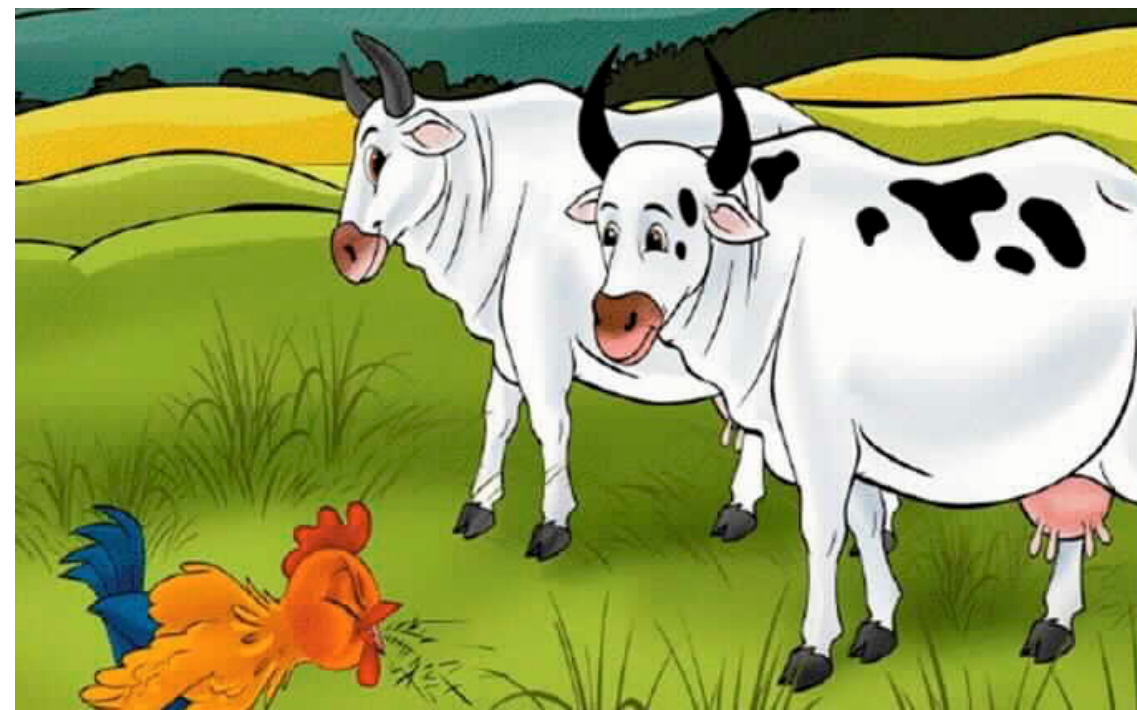
החזאי פרד ניכנס לסככה. "הגיע זמן להוציא את הפרות למרעה" אמר. הפרות יצאו מהרפת ורוסטר הקטן הלך אחריהן. הוא עבר ליד גן הירקות, ליד שדה תירס צהוב ויצא לאחו ירוק.

הוא התחיל לספור כבשים כדי להירדם אך ריח איום גרם לו לפקוע את עיניו שוב. הוא קם ורץ לתא השכן כדי להתלונן על הריח. "אווו" קרא כשדרך למשהו רך ודביק.

**"אין כאן משהו אחר לאכול?" שאל רוסטר הקטן.
הפרות נענעו בראשן "תפקידנו העיקרי הוא לאכול"
אמרו לו "אנו לעתים עושות תחרות כדי לראות מי
יכולה לאכול הכי הרבה תלתן!"**

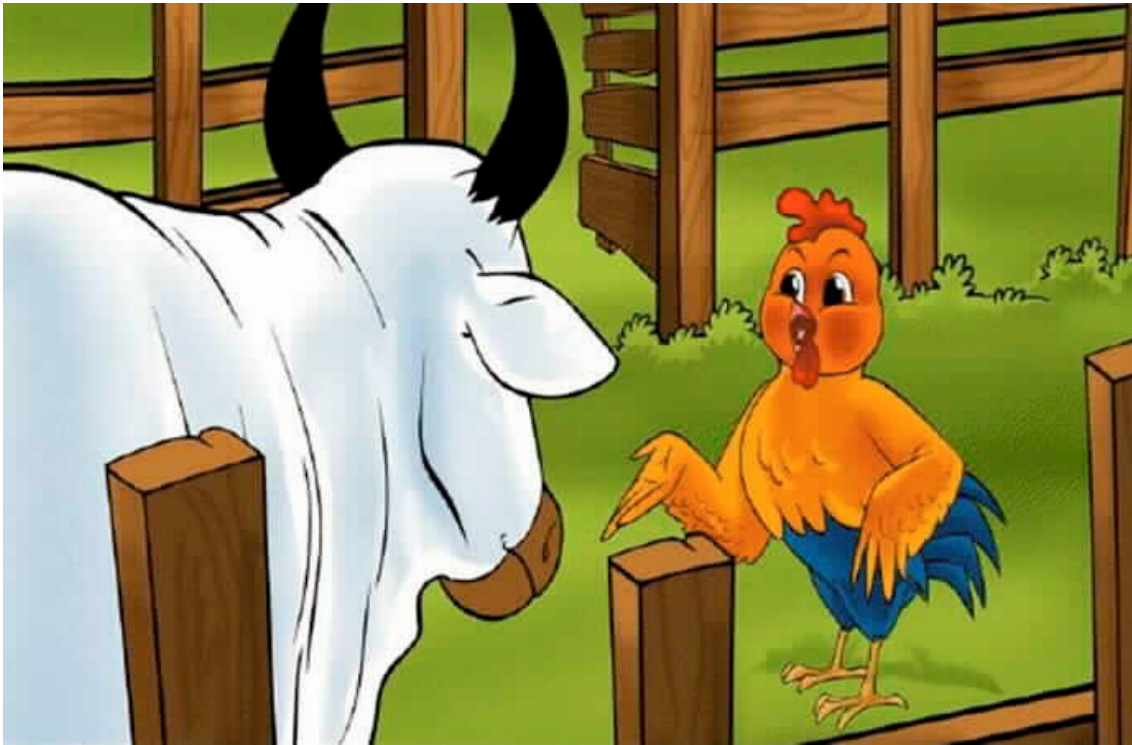
**עד שהגיע למרעה רגליו נשאו אותו רק בקושי. היה
כבר עייף ורעב. עכשיו נגס במקורו בתלתן ובעשב
הירוק, כפי שעשו הפרות. "פוי!" הוא ירק זאת מיד.**

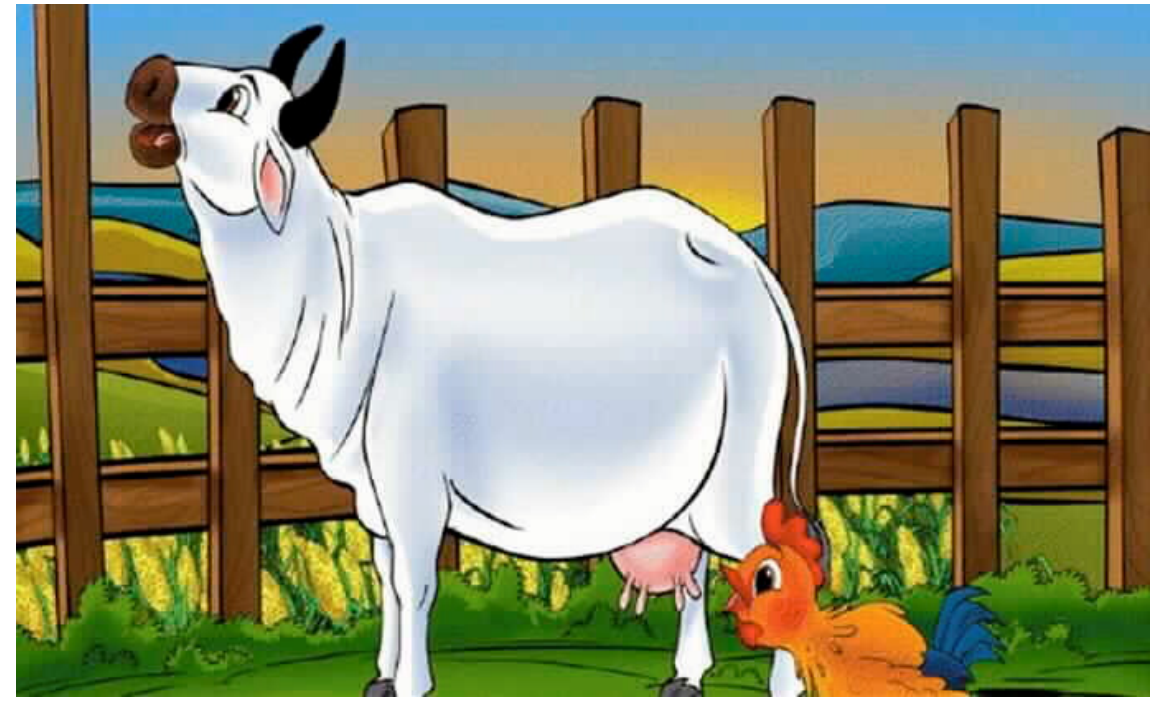
רוסטר הקטן היה האחרון שהגיע לסככה ונשכב מיד כדי לנוח.
 "טוב, פרות" אמר החוואי פרד "היום אתן ממלאות שלושת רבעי דלי כל אחת" והוא שם דלי לפני כל פרה. "גם אתה" אמר כשניגש לתא של רוסטר הקטן.

רוסטר הקטן ניסה לאכול עשב אבל נחנק אחרי כל נגיסה, עד שלא יכול היה לאכול יותר. הוא לא יכול היה לאכול אפילו רבע ממה שאכלו הפרות. למזלו החוואי פרד צלצל בפעמון אחר הצהריים והפרות עברו שוב מהשדה ליד שטחי התירס וגני ירקות וחזרו לרפת שתחת הסככה.

"קיקי-רי-מוו!" קראה הפרה כשראתה את רוסטר הקטן. "איכשהו אינני מצליחה לקרוא כמו שצריך. אולי אתה רוצה להתחלף בחזרה?"

פתאום התפקיד שלו כתרנגול נראה לרוסטר הקטן הרבה יותר קל מאשר המשימות הרבות של פרה. "קיקי-רי-קי! מספיק" צעק, קפץ מהסככה ורץ מעבר לגן הירקות ולכוון הגדר, שם איפה שפרה בגדולה התאמנה בקריאת הבוקר.

**"קיקי-רי-קי! כן!" קרא רוסטר הקטן וקפץ על העמוד הגבוה ביותר של הגדר.
ומאותו יום לרוסטר הקטן כל בוקר היה בהיר תמיד, גם כשהיה עוד חושך בחוץ!**

